

alpenkonvention convention alpine convenzione delle alpi alpska konvencija

Réseau Alpin des Espaces Protégés
Rete delle Aree Protette Alpine
Netzwerk Alpiner Schutzgebiete
Mreža zavarovanih območij v Alpah

Bilten Alpske Mreže

U V O D N I K

VI. Alpska konferenca, ki je pripeljala za skupno mizo ministre za okolje alpskih držav, je bila pomemben uspeh. Pod švicarskim predsedovanjem je bilo dopolnjeno obdobje « predpisovanja », to pomeni obdobje sektorskih protokolov, za pripravo realne in enotne akcije za zaščito in trajnostni razvoj Alp. Sedaj so ratificirale Alpsko konvencijo Evropska unija in vseh 8 alpskih držav ter podpisale 9 protokolov (od predvidenih 13-ih).

Od 2001 naprej bo Italija dve leti predsedovala Alpski konvenciji. Želi pospeševati proces izvrševanja Alpske konvencije in izdelati številna orodja za zaščito in trajnostni razvoj alpskega loka. Predvsem bo Italija podpirala vse ukrepe za izvajanje podpisanih protokolov na terenu. Na tem področju ji bo pomagala Svica, ki je predlagala, da spremlja proces izvrševanja Konvencije v skladu z našeli za njeno izvrševanje, ki jih so sprejeli ministri za okolje pogodbenih strank 31. oktobra 2000.

Ta cilj je možno doseči le s sodelovanjem vseh podpisnikov:

« Pogodbene stranke so odgovorne za izvedbo in uresnišitev. Tesno sodelujejo z drugimi partnerji na svojih nacionalnih območjih in ustanovijo med seboj mrežo, ki jo potrebuje » - (Našelo za izvrševanje št. 4).

« Države » so celota ustanov, skupnosti ter socialnih partnerjev. Po mnenju Italije so to predvsem ustanove, skupnosti ter socialni partnerji, ki živijo in delujejo v alpskem loku. Zakon o ratifikaciji ustanavlja Skupščino alpskega loka, bistveno za izvrševanje Konvencije. Zelo pomembne za ves ekosistem Alp so tudi izkušnje « mreže ». V tem smislu so dejavnosti Mreže zavarovanih območij v Alpah zelo pozitivne. Struktura, ustanovljena na pobudo enega popisnika, je v skladu z našelom za izvrševanje št. 9.

« Pogodbene stranke in organi Alpske konvencije podpirajo ustanovitev formalnih in neformalnih mrež (npr. Mreža zavarovanih območij v Alpah) in koordinirajo svoje dejavnosti z drugimi dejavnostmi na mednarodnem nivoju ».

Ta mreža je uradno orodje, ki ga je ponudila Francija v procesu izvrševanja Alpske konvencije in je tudi pomemben ukrep v logiki sodelovanja med alpskimi državami.

Tema tega biltena dobro izraža interes Alpske konvencije – konvencija ne temelji na doktrinah ampak na realnih razmišljanjih, ki upoštevajo ogromno naravno in kulturno dediščino Alp. Ta prostor divjine in sloveskih dejavnosti, polnih stoletnih praks, je zelo kompleksen. Volja za ohranitev biotske pestrosti, pogosto produkta pašniških in kmetijskih dejavnosti ter tradicionalnih kultur, je lahko vsa v nasprotju z obstojem naravnega prostora in divjine. Ta dva elementa sta vendar del ciljev Alpske konvencije in protokoli za njeno izvrševanje so orodja za njeno trajnostno izvajanje na mednarodnem nivoju, v zvezi z globalnimi konvencijami Združenih narodov (klima, biotska pestrost, dezertifikacija).

Še mi, da bi ti dve leti italijanskega predsedovanja omogočali večjo integracijo Alpske konvencije v naše alpske regije in v delo lokalnih akterjev, integracijo temeljujošo na razumevanju dragocenega in šibkega ekosistema ter upoštevanju vitalnih interesov gorskih prebivalcev. To je nepogrešljivo za vsakdanje upravljanje tega edinstvenega prostora. Alpska konvencija je primer za druge gorske masive na planetu – Alpe so dejansko edini gorski sistem s takšno pogodbo. Tega se moramo zavedati in delovati z ustrežno odgovornostjo. Italija se bo zavezala, da bo pospeševala « korake za uresnišitev Alpske konvencije » v to smer in vsem partnerjem želi uspešno in prijazno delo v prihodnjih letih.

Valerio CALZOLAIO
Sottosegretario di Stato
Ministero dell'Ambiente

Valerio
CALZOLAIO

VSEBINA

UVODNIK

Valerio Calzolaio

UVODNA BESEDA

STRAN 2

DOSJE

STRANI 2 DO 5

Raznolikost živalstva navznoter in navzven
J. Dobravec (SI)

Biotska pestrost v zavarovanih območjih:
Primer kraljinskega Parka Mont Avic (I)
M. Bocca (I)

Raznolikost vrst: bogata kulturna dediščina – osiromašeno živalstvo v divljini
M. Jungmeier (A)

Biološka raznovrstnost in področja divjine, protislovje

Werner d'Oleire d'Oltmanns (D)

Biološka raznovrstnost logov v regiji

Champsaur Valgaudemar

R. Bonet / H. Cortot (F)

«Pestrost kultur»

E. Vettorazzo (I)

ŽIVLJENJE MREŽE

STRAN 6

Simpozij «Kopitarji»

Dnevi ARPE 2000

Simpozij «Alpske kulture»

Interreg III B

Delovna skupina «Ptice roparice»

Delovna skupina «Habitat»

Pôle Montagne EUROPE

Italijanska federacija za parke v Alpah

NOVICE

STRANI 7 IN 8

6. Alpska Konferenca – Luzern (CH)

3. konferenca alpskih zavarovanih območij
Svica na obisku v narodnem parku Hohe Tauern

Odhod k drugemu alpskemu parku

Journée sur les zones humides

Odkritje Slovenije

BIOS:

Živeti sudež e narodnega parka

Publikacije

U V O D N A B E S E D A

Leto 2000 je bilo zaznamovano s številnimi sestanki, delavnicami in simpoziji Mrež e zavarovanih območij v Alpah. Trenutno sodeluje pri skupnih projektih 15 skupin, pri čemer izmenjujejo znanja, pristope in tudi osebe. Med zavarovanimi območji v Alpah vlada mednarodna kultura sodelovanja, ki pogloblja konkretno uresničitve Alpske konvencije, kot je zapisano v 12. členu protokola »Varstvo narave in urejanje krajine«. S pomočjo skupne banke fotografij Alpske mrež e je skupina za komunikacijo razvila tako prve modele predstavljanja zavarovanih območij kot tudi zlož enko za obveščanje širše javnosti. Ti izdelki, vedno v vseh alpskih jezikih, so zunanji znaki dobrega delovanja Mrež e in so nepogrešljivi pri informiranju prebivalstva, ki ga to zadeva. Kmalu bodo krož ili po vsem alpskem prostoru in bodo lahko na ta način v različnih alpskih pokrajinah poznali vsak park ali rezervat. Tudi druge delovne skupine pripomorejo k obveščanju širše publike z različnimi sredstvi komunikacije (zlož enke, izdelki, spletne strani). Stalna izmenjava te izdelke omogoča in prispeva k temu, da strategija komuniciranja med zavarovanimi območji na področju Alp postaja vse

bolj povezana in mednarodna. Prav tako so delovne skupine izdelale in dopolnile bolj tehnične skupne mape (monitoring, metode upravljanja, specifične skupne študije...). Nekaj rezultatov njihovega delovanja je že mogoče videti (glej članke v tem biltenu).

Najpomembnejši rezultat tega leta pa je bilo uradno priznanje Alpske mrež ekot ene izmed orodij Alpske konvencije na Konferenci ministrov za okolje, 31. oktobra 2000, v Lucernu/Švica. Deveti člen dokumenta pravil uporabe Alpske konvencije jo neposredno imenuje kot mrežo, ustanovljeno med državami podpisnicami, s ciljem konkretnega upoštevanja Alpske konvencije. Tako Alpska mrež a predstavlja prvo uradno orodje, ki jo je ustanovila in jo podpira drž ava podpisnica, in je na razpolago vsem partnerjem Konvencije. Okvirja jo Komisija mednarodnega usmerjanja, v kateri so predstavniki iz vsake alpske drž ave.

Ekipa, Alpske mrež e

Raznolikost življenja navznoter in navzven

Ko sedim v udobnem naslanjašu in poslušam mojstrovino Chopinovega drugega klavirskega koncerta, se predajam podajanju melodije med solistom in orkestrom, neprestanim spremembam dinamike, tempa, celo ritma in barvitosti, da ne govorim o punkcijah, alternacijah in neverjetnih tonalnih prehodih ... od skrajne preprostosti posnemanja ljudskih pesmi do skrajnih zapletov in polnosti zvoka. Včasih res ne veš, če so prsti in instrumenti zmož ni vsega tega, ali je sploh mogoče, da vse te različne tone zaznavam kot skladbo. Na skladateljevo ustvarjalnost si niti pomisliti ne upam. Raznoliko in divje, polne pol ure.

Si morete zamisliti orgelsko skladbo, kjer bi instrumentalist pritisnil en sam akord in ga drž al do konca 10 minutnega stavka. To ne bi bil odrešilni finalis na koncu tehnično in interpretacijsko zahtevne Bachove fuge, ne, cel stavek, en sam enolišen, enakomeren akord. Poslušalci v koncertni dvorani bi najprej onemeli, morda bi razmišljali, če je organistu slabo, mogoče se je zataknil mehanizem?

Si morete predstavljati igrišče za golf. Brezhibno ukrivljena površina gladko pristriž ene trave? Je bilo komu slabo, da je naredil kaj takega? Kateri mehanizem tu ni deloval pravilno?

Kakšen ekonomski napor je potreben za fizično in običajno tudi kemično

vzdrž evanje nadomestka preproge – igrišča za golf – ali ni primerljiv z zdrž evanjem nemira, ki bi ga ljubitelj klasične glasbe moral prestajati ob desetminutni enoličnosti. Je enoličnost ali takšna brezhibnost vsaj lepa? Če sledimo Immanuelu Kantu, je lepo nekaj absolutnega. Okus ali ugajanje, tudi v primeru odnosa do narave, sta subjektivizma, ki sta povezana s človekovim interesom. Bomo trošili energijo za vzdrž evanje enoličnosti?

Fosil amonita iz Sasa Jure © J.A. Mihelič, Triglavski Narodni park

Ko namensko ali nenamensko hodim po naravi in opazujem pestrost življenja v gozdu, na travniku in v mošvirju, obnavljam znanje o izmenjavi snovi in energije med živim in než ivim delom narave, o neprestanih spremembah fizikalno kemičnega stanja snovi, da ne govorim o dinamiki notranjega življenja ž ivega, ki se odraža v zunanjem izgledu, na primer v današnjem spreminjanju barvitosti jesenskega listja ... v vseh znanih oblikah: od preprostih bakterij in strah zbujajočih virusov do organsko zapletenih sesalcev. Včasih ne veš, če je sploh mogoče, da takšna raznolikost medsebojno deluje, ali je to

res, da vse te elemente zaznavam kot skladno celoto narave. Stvarjenja in razvoja si niti zamisliti ne upam. Raznoliko in divje, že e milijone let.

*Jurij Dobravec
Triglavski Narodni park (SLO)*

Biotska pestrost v zavarovanih območjih : Primer krajinskega parka Mont Avic (I)

Alpski prostor označuje med drugim bogat mozaik različnih tipov okolij. Ta heterogenost izhaja iz geomorfoloških, klimatskih in biogeografskih pogojev ter je posledica tisoletnega delovanja kmetov in pastirjev. Izzaž a se v visoki biotski pestrosti, ki jo lahko odkrijemo tudi v majhnih delih območja. Učinkovita ohranitev biotske pestrosti je strogo vezana na zaščito in ohranitev najbolj občutljivih biotopov, ker so ti biotopi ranljivi, razširjeni le na majhnih površinah ali preveč razdrobljeni. V tem kontekstu je vloga zavarovanih območij bistvena v fazi pridobitve potrebnih podatkov za določanje območij, kjer ž ivijo združ be in vrste prednostnega interesa, predvsem pa v fazi ohranjanja teh virov območja, ki potem predstavlja model, prenosljiv tudi izven parkov in rezervatov. Dejansko upravljavske ustanove iz različnih vidikov lahko delujejo na privilegiran način. Po eni strani omejena dimenzija območij, ki so jim bila dodeljena za ohran-

janje okolja, omogoča poglobitev dejavnosti, ki si jih ni moč no predstavljati v okviru mednarodnih programov (lahko se naslanjamo na dragocene vrste, ki pa niso navedene na seznamu Dodatkov Direktiv Evropske Unije). Po drugi strani jim njihova konstitutivna celovitost omogoča, da premagajo kategorijsko logiko, ki lahko privilegira ohranitev le nekaterih živalskih in rastlinskih vrst (npr. vrste, ki so posebnega pomena za gozd ali lov) in le tem vrstam posvetijo svoje razpolož lje vire.

V prvih desetih letih delovanja je krajinski park Mont Avic izvajal številne akcije, usmerjene v raziskave za ohranitev biotske pestrosti zavarovanega območja in okolice.

- Fiziološke študije in raziskave o vrstah ali skupinah vrst, ki so najbolj pri-

- Akcije za upravljanje okolja v okviru štiriletnega projekta "LIFE Natura" na treh območjih evropskega pomena mrež e Natura 2000 v parku: gozd (tipišna vrsta: bor), šotišča in ofiolitna območja v višjih legah.

Jezero Pana © M. Bocca, Parco Naturale del Mont Avic

Nadalje med najbolj pomembnimi rezultati lahko najdemo toškovne in uporabne informacije o nujnosti ohranitve obmošij s travnato in grmišasto vegetacijo, ki jo «zaduši» napredovanje gozda. Kar zadeva šloveske dejavnosti, na primer, je bil potrjen pozitiven vpliv tradicionalnega kmetijstva in pašništva na ohranitev heterogenosti okolja. Na svetlo pa je prišlo tudi dejstvo, da se je nujno izogibati tranzitu ž ivine preko mokriš, ki so takrat v prahu. Razširjenost raziskav v robnih predelih na niž jih legah je omogočila določitev obmošij, posebno bogatih z vrstami in s prisotnostjo sredozemskih elementov, kakor tudi obmošij prezimovanja tistih vrst, ki se razmnožujejo v parku. To je nepogrešljivo za ohranitvene akcije skupaj z drugimi ustanovami, s katerimi «tekmovanju» naloge upravljanja območja.

Massimo Bocca
Parco Naturale Mont Avic (I)

Tabla 1.

Primeri biotske pestrosti v zoni Mont Avic (približ no 6.000 ha)

Ofilitni lišaji	114 vrst
Mahovi in jetrenjaki	172 vrst
Vaskularne rastline	710 vrst
Vodnoljubni hrošči in eloforidi	22 vrst
Gozdni rastlinojedi hrošči	111 vrst
Metulji	1100 vrst
Ptice gnezdilke	93 vrst

Raznolikost vrst: bogata kulturna dediščina – osiromašeno življenje v divjini?

Ali moramo spremeniti naravne pokrajine v kulturne krajine, da bi povešali raznolikost vrst? Za kulturne pokrajine je v bistvu značilna velika raznolikost vrst. Številne uporabe kulturne krajine s strani človeka prinašajo pomnožitev pokrajin in istosčasno možnost uporabe. Pokrajina je lahko gozd, travnik, sadovnjak ali obdelana zemlja. Za vsak življenjski prostor je značilna prisotnost določenih vrst. Mikrostrukture « tradicionalnih » kulturnih pokrajin omogočajo obsežno raznolikost biocenoz in vrst. 40% avstrijskih sesalcev in ptic predstavlja živali v odprti kulturni pokrajini. Nazadovani bodo kot travniške in poljske rastlinske vrste, še se bo raznolikost uporabe zmanjšala ali ustavila.

Toda biološka raznolikost je več kot le število vrst. Kompleksen pojem se ne da definirati s primerjavo števk. Moderne sheme zaššite narave temeljijo na segmentaciji biološke raznovrstnosti oziroma biodiverzitete :

- Raznolikost in širina genetske raznolikosti vrst (ekotip) :Vsaka vrsta ima genetsko variabilnost, ki se lahko s selekcijo preko številnih generacij razvije do ekotipa. Ta variabilnost je v naravnih ekosistemi pomembna za dolga obdobja razvoja.

- Raznolikost in prisotnost vrst : poleg števila? ovrednotenja števila vrst, je potrebno upoštevati prisotnost različnih vrst. Predvsem v centralni Evropi, so alegorične vrste na področjih brez sloveskih vplivov tiste, ki so najbolj ogrožene.

- Raznolikost in prisotnost podrošij, struktur, živalskih prostorov in biocenoz. Biološka raznovrstnost je poleg vidika vrste kot take, tudi raznolikost postavitve omrežja

- Raznolikost, naravni procesi in dinamika razvoja. Predvsem v narodnih parkih in velikih zavarovanih območjih predstavlja naravna dinamika ekosistemov poseben vidik biološke raznovrstnosti.

Posebej pomembno je dejstvo, da je potrebno upoštevati druge vidike kot le število vrst, da bi lahko zasnovali skupen pogled znanstvenega ovrednotenja zaššite narave. To so, na primer, bliž ina, enotnost in stabilnost na prostranem ozemlju ekosistemov.

Življenje v divjini in dinamični naravni procesi so prvotni cilji zaššite v narodnih parkih. V evropskih

narodnih parkih se poskuša kulturno pokrajino vključiti v zavarovana območja. Narodni park Hohe Tauern je lep primer za predstavo postopne intenzivnosti zaščite :

- «Osrednje območje». Osrednji deli narodnih parkov so pod strogo zaščito : izogiba se človeški uporabi kolikor je mogoče, da se ne posega v naravne procese in naravno dinamiko («Wilderness»).

- «Periferno območje». Cilj v tem območju je vzdrževanje in trajni razvoj vrst in biocenoz s pomočjo ukrepov uprave in vzdrževanja.

- «Regija narodnega parka». To je območje, ki obkrož a narodni park; biološka raznovrstnost izkoriščane kulturne krajine se mora vzdrž evati s pomočjo posebnih ukrepov (kmetijskih in okoljskih).

Uprava narodnih parkov centralne Evrope mora enakovredno upoštevati naravno in kulturno pokrajino.

Michael Jungmeier
E.C.O Institut für Ökologie (A)

Biološka raznovrstnost in podrošja divjine, protislovje ?

Kot je pogosto primer na podrošju ekologije lahko na to vprašanje odgovorimo z »da in ne«. Kulturne pokrajine centralne Evrope, moje razmišljanje bom omejil na to območje, so se tekom stoletij karakterizirale z izjemno raznoliko in tu pa tam različno biološko raznovrstnostjo. S srednjeveškim kršenjem gozdov so se razsežni gozdni kompleksi razdelili, razkosali in zmanjšali na otočišče. To zmanjšanje in razkosanje gozdnih površin je imelo negativne posledice za vrste, ki potrebujejo velike površine. To je bil vzrok za izumrtje turvov okrog leta 1620. Zaradi uporabe številnih gozdov za pašo, so le-ti postali na številnih območjih obdelane pokrajine, ki so slabo prilagojene za habitat volka, medveda in risa. Zgodovina navedenja in iztrebljanja teh treh vrst priša o tem. Torej izguba biološke raznovrstnosti. Dokazni razlog za podrošja divjine ?

Istočasno je bila izjemno spodbujana številnost živalskih in rastlinskih vrst. Mozaik gozdnih in negozdnih površin, v veliko primerih v majhnem merilu, je vodil k neskončni dolžini mejnih območij, razmejitve parcel z naravnimi živimi mejami je še povečala to mejno linijo. Za vse vrste, ki žive bodisi na robu gozda, bodisi izmenjujejo v gozdu in na odprtih področjih, lahko zabeležimo povešanje habitata. Poleg tega so se številne vrste odprtih pokrajin, ki razen kot relikvije ne morejo preživeti v obsežnih gozdnih kompleksih, nastanile na obsežnem ozemlju. Preko intenzivne pašne ekonomije so se ogromni kompleksi biotopov vzdrževali odprti, kot na primer združbe travnikov s svojo mošno raznolikostjo. Površina, ki jo zasedajo v primerjavi z naravno pokrajino je bila, večkratno povešana glede na zašeto stanje.

Ta dva vidika opazovanja zelo jasno kažeta, da tukaj ne gre za protislovje ampak za dva različna pristopa, ki imata lahko različne posledice v zelo posebnih pogojih. V naravni pokrajini brez človeka (ali samo z zelo redkimi posamezniki) so obsežni gozdni kompleksi tako raznoliki v svoji naravni sukcesiji, z svojimi naključnimi vplivi, kot med drugim nevihte, ogenj, zemeljski udori in s svojimi različnimi starostnimi piramidami, da jim lahko pripišemo mošno raznovrstnost. Z ozemeljskega vidika to ne drži, razen v merilu zelo velikih površin. Ob tem dejstvu za majhne parcele vključene v kulturno pokrajino centralne Evrope katerim dajemo prednost pri ciljih zaščite, vsajih opredelimo zelo različne cilje ustrezno zavarovanemu območju. Poleg tega je zaščita narave napredovala in je v številnih zavarovanih območjih vodila k izdelavi zamisli, ki upošteva nove potrebe z uvažanjem različnih področij. Različni cilji različnih zavarovanih območij vodijo k »raznolikosti upravljanja«, skozi katera je biološka raznovrstnost Alpe torej prav tako zagotovljena v osrčju zavarovanih območij.

Kako se spremembe uporabe pokrajine kažejo izven zavarovanih območij? Spremembe shem uporabe so vodile k množičnim spremembam populacij v merilu zgodovinskega časa, o tem priša tudi evolucija rastlinskih in živalskih populacij. Primer tega je spreminjanje populacij ruševca (*Lyrurus tetrix*) v Nemčiji po drugi svetovni vojni, kot tudi variacije populacij divjega petolina (*Tetrao urogallus*) in gozdne jerebice (*Bonasa bonasia*). Prenehanje izrabe določenih površin, ki spremljajo Agendo 2000, bodo prav tako vodile v velike spremembe biološke raznovrstnosti. Travniki se bodo zarasli in druge obdelane kmetijske površine bo pokrtil gozd. Kot pri intenzifikaciji kmetijstva, ko so naravne žive meje bolj in bolj izginjale, se bo zmanjšala površina mejnih območij. Druge spremembe uporabe zadevajo na primer imobilizacijo izkoriščanja gozdov. Take spremembe bodo zelo vplivale na to ali ono vrsto.

#e ž elimo v centralni Evropi ohraniti visoko biološko raznovrstnost, kot je zapisano v številnih konvencijah, moramo za organizacijo ozemlja najti našin posnemanja situacije na področjih divjine na velikem ozemlju. Zaradi tega bomo morali našeti diskusijo, ki bo pripeljala do upoštevanja »sheme uporabe« v organizaciji ozemlja na več nivojih za biološko raznovrstnost na velikih

področjih. Še ne, se bližamo nevarnosti, da razvijemo gozdna območja z različnimi koncepti delovanja blizu narave, kot je na primer sonaravna izraba gozdov, s perspektivo za določene vrste, ki se nam zdijo pomembne, vendar dajejo prednost tem vrstam z negativnimi posledicami v večjem merilu. Podobni primeri se lahko najdejo tudi za druge oblike uporabe.

Dva koncepta : biološka raznovrstnost in podrošja divjine torej nista protislovje, vendar je nemogoče, da se vse uporablja na isti površini. Zato je potrebno razlikovati in določiti prednosti med različnimi interesi v kulturnih pokrajinah centralne Evrope. V »Vodišču za zaščito planinskega orla v Alpah« smo lahko poudarili primer, ki kaže, kako se lahko različni deli globalnega habitata za določeno vrsto razlikujejo. Zemljevid gostote potencialne populacije (glej sliko) jasno kaže, kako so lahko izvorna in periferna podrošja populacije blizu eno drugemu. Zaželeno bi bilo, da bi lahko poudarili raznolikost shem uporabe velikega področja, kot so Alpe, tako kot je bilo to prikazano na primeru planinskega orla. K ž eljam, ki jih imamo glede biološke raznovrstnosti, se lahko prav tako pristopi na mednarodnem nivoju. To bi bila direktna aplikacija Alpske konvencije.

Werner d'Oleire-Oltmanns
Nationalpark Berchtesgaden (D)

Biološka raznovrstnost logov v regiji Champsaur Valgaudemar in raznolikost logov alpskega loka

Gozdne pokrajine logov so bile v Evropi podvržene pomembni regresiji od konca petdesetih let v povezavi z dvema nasprotnima procesoma, ki sta intenzifikacija kmetijstva in podcenjevanje kmetijstva v povezavi z ruralnim izseljevanjem.

Te pokrajine so bile s strani znanstvene skupnosti dolgo časa zanemarjene, ker ne spadajo v nobeno natanšno disciplinsko področje. Za gozdarje te linije dreves niso bile dovolj zanimive, da bi jih upoštevali, agronomi so se osredotočili v proizvodnjo znotraj parcel in dolgo časa se je presojalo, da predstavljajo naravne žive meje oviro za kmetijstvo, in ekologi so posvečali pozornost homogenim področjem (gozdovi, travniki, mošvirja,...). Samo geografi so sistematično označevali področja logov, toda ne da bi se zadrževali pri njihovi funkciji. Seveda so bile izjeme. Najpomembnejše delo se je odvijalo leta 1976

(INRA 1976) zahvaljujoč pluridisciplinski sestavi ekip.

Pojavljanje ekologije pokrajine in istočasno upoštevanje vrst s strani geografov, je v devetdesetih letih omogočilo večjo pozornost heterogenim ekološkim sistemom, kot so terasasti agro-sistemi in logi.

Regiji Champsaur ta val ni bil prihranjen in njen zelo razširjen originalni gorski log je bil logično izbran kot področje študije. Še bolj zanimiv je bil, ker se velika večina nahaja v perifernem območju narodnega parka les Ecrins.

Skupina študij, ki jih izvaja znanstvena skupnost in trajno delo delavcev narodnega parka les Ecrins sektorjev Champsaur in Valgaudemar nam omogoča, da danes dobro poznamo specifično raznolikost logov.

Naravne žive meje, opazni pokrajinski elementi so bili predmet popisov :

- 35 vrst sesalcev, od teh 11 vrst netopirjev (vsi zavarovani na narodnem nivoju)
- 184 vrst ptic uporablja naravne žive meje za hranjenje, reprodukcijo, zavetje ali za pošitek (80 vrst gnezd)
- 14 vrst plazilcev ali dvožik, katerih zvonar z rumenim trebuhom med drugimi ceni namakalne jarke ob živih mejah
- 180 taksonov hroščev (coleopterae)
- 108 vrst metuljev (lepidopterae)
- in predvsem minimalno 250 vrst rastlin, od teh 70 vrst lesnatih (drevesa, grmovja).

Vešina vrst, prisotnih v naravnih živih mejah, je relativno običajnih, toda za tem »gozdom« se skriva nekaj zanimivih taksonov na nivoju oddelka, navedimo *Epilobium roseum*, *Cucubalus baccifer* ali *Scrofularia ombrosa*. Toda kar je še bolj pomembno na ekološkem nivoju je vloga zavetišča, ki jo lahko ima naravna živa meja za gozdne vrste.

Ta popis aktualnega poznavanja vsebuje številne vrzeli pri nevretenčarjih in tudi pri mahovih in lišajih.

Ta linearni element, katerega površina je relativno nepomembna v agrosistemu je velikega pomena za raznolikost pokrajine, ohranjanje biološke raznovrstnosti ozemlja in za splošno ekološko delovanje doline, celo gorskega masiva. Ta log ni edini v alpskem loku. Obstaja jih še veliko drugih, ki so bolj ali manj poznani, bolj ali manj razširjeni in bolj ali manj v stanju (dobre strukturnosti). Danes jih je nemogoče vse umestiti. Samo dela Martin Béatrice (Študija gorske pokrajine logov, 1999) opisujejo glavne loge Francije.

Za naš del navajamo tiste, ki so ali so bili predmet študij naših partnerjev. Tako je Alpski botanični konzervatorij Gap-Charance deloma preužil loge kotline Gapençais, Chartreuse in Vercors. Naši avstrijski kolegi iz narodnega parka Hohe Tauern so dali pozornost logu Virgen.

V celoti ima vsak log svojo identiteto : vezana je na pogoje okolja (zemeljska podlaga, podnebje...) in na antropogene vplive (tip kmetijstva, zgodovina...). Lahko bi rekli, da bi bolj natančno poznavanje sestave in zgodovine logov alpskega loka omogočalo :

- globalno vizijo teh posebnih pokrajin tako na ekološkem kot na krajinskem nivoju
- postavitve povezav med našini delovanja gorskih populacij
- analizo variacij specifične raznolikosti, povezane s kulturnimi navadami
- predlagati primerne načine upravljanja za zaščito/ohranjanje teh pokrajin, za mošno kulturno identiteto, primerno za razvoj kvalitetnega eko-turizma
- zamisliti vzdrževanje agrosistema s pomočjo razvoja kmetijstva, usmerjenega h kvaliteti izdelkov v povezavi s tipičnim ozemljem.

R. BONET

H. CORTOT

Parc national des Ecrins (F)

Log v regiji Champsaur © Parc national des Ecrins

«Pestrost kultur»:

projekt Narodnega parka Dolomiti Bellunesi za ohranitev znanj in okusov

Biotska pestrost ni problem, ki zadeva le prosto v naravi živeče vrste. Dejansko gojene rastline in domači živali že nekaj let doživljajo proces genetske erozije. Ljudje gojijo vedno manj in manj rastlinskih vrst, prav tako se zmanjšuje število uporabljenih varietet.

Kadar ugotovimo, da genetska dediščina postaja ubožnejša, obstaja v istem času še vedno kulturno bogastvo, ki ga sestavlja celota znanj o tradicionalnih tehnikah za obdelovanje zemlje in o uporabi teh bogastev.

Kadar povrhu tega izginjajo najstarejše priče, se zmanjšuje možnost, da bi spoznali znanja starih gorskih prebivalcev, vezana na naravo.

Narodni park Dolomiti Bellunesi zato v sodelovanju z etnografskim muzejem province Belluno in s finančno podporo programa Leader II izvaja znanstveni projekt, posvešen študiji pestrosti kultur iz botaničnih in agronomskih kot tudi z antropoloških vidikov.

Cilji

Cilj projekta je postavitve dveh bank podatkov. Prva je banka o varietetah, gojenih na območju parka in njegovih robnih delih v obdobju od leta 800 do konca druge svetovne vojne. Druga je banka o v naravi prosto živečih vrstah, uporabljenih za prehrano ali za terapevtske in magično-verske namene ter o gojenih vrstah.

Istčasno ko beležimo rastline v obrazce in jih razvrščamo, računamo, da bomo zbrali semena in rastline ter jih namnožili ali in ohranili na »ohranitvenih« poljih.

Poleg bank podatkov bo ustanovljen sistem ikonografskih arhivov, ki jih bodo sestavljale risbe (vključno z mnogimi originalnimi risbami) in fotografije identificiranih vrst. Arhivirali bomo tudi razgovore in zvošne dokaze

o lokalnih imenih in tehnikah gojitve.

Predvideno je tudi, da bo muzej predstavil izide raziskav ter ušne poti, po katerih bo možno opazovati stare gojene vrste in primere sadnih dreves »v naravni velikosti«.

Izvedene akcije

V prvem letu smo postavili metodologijo, ki nam omogoča izvajati ankete in po standardni metodi katalogizirati podatke, ki jih lahko uporabljajo v drugih območjih.

Tradicionalna lesena hiša © F. Sovilla, Parco Nazionale Dolomiti Bellunesi

Na terenu smo izvajali številne ankete za raziskavo in identifikacijo starih varietet jablan in fižbov. V naravi prosto živeči vrsti, o katerih smo izvajali ankete, sta hmelj (*Humulus lupulus*) in rumeni dren (*Cornus mas*). Razgovori s starimi kmeti so nam omogočili zbrati dragocene informacije o tradicionalnih tehnikah gojitve in uporabe teh rastlin. Delali smo akvarelne risbe zbranih varietet na barvnih deskah. Vzpostavili smo tudi fotografski arhiv, ki šteje sedaj več kot 300 fotografij.

Perspektive v prihodnosti

Naravno podaljšanje tega projekta zadeva pobude za uveljavitev tipičnih proizvodnih tehnik, ki jih želi park uresničiti skozi sprejetje znamke kakovosti. Lokalni kmetom bomo predlagali gojitev starih vrst, ki imajo dobre gojitvene in organoleptične lastnosti. Istčasno se park zavezuje, da bo trgovsko uveljavil te proizvode na način, ki bo ohranil dediščino genetske, kulturne in gojitvene pestrosti skupaj s konkretnimi perspektivami razvoja za lokalne prebivalce.

Enrico Vettorazzo

Parco Nazionale Dolomiti Bellunesi (I)

Simpozij «Kopitarji», Narodni park de la Vanoise (F), julija 2000

Delovna skupina «Kopitarji» se je sestala 6., 7. et 8. julija 2000 v Aussoisu, v Narodnem parku de la Vanoise, da bi si izmenjala informacije in rezultate opazovanja o alpskih populacijah kopitarjev. Posebej so obravnavali metode monitoringa in bolezni, ki bi jim kopitarji lahko podlegali.

Naslednje srešanje delovne skupine «Veliki kopitarji» Mrež e zavarovanih obmošij v Alpah bo v Cognu (I) od 17. do 20. oktobra 2001, v narodnem parku Grand Paradiso (ki so ga pred nedavnim mošno prizadele hude poplave). Gre za skupno srešanje po formuli delovnega foruma z delovno skupino «Ptice roparice».

Simpozij «Alpske kulture», Naravni park Paneveggio-Pale di S. Martino (I), septembra 2000

V Villi Welsperg, sedež u Naravnega parka Paneveggio-Pale di S. Martino (I), je potekal prvi mednarodni simpozij alpskih zavarovanih obmošij na temo «Alpske kulture». Udelež ence je toplo sprejel direktor parka, Ettore Sartori. V treh dneh srešanja so kljub kompleksnosti in raznovrstnosti teme določili tri glavne smeri razvoja bodošega mednarodnega sodelovanja. Za vsako smernico je bila ustanovljena številšno omejena vodstvena skupina, pri kateri je mogoše dobiti vse podatke in pojasnila. Ž elja vseh treh vodstvenih skupin je, da bi dobili zadovoljivo število partnerjev v alpskem loku, s pomošjo katerih bi lahko razvijali projekte v okviru programa Interreg III B.

1) Tradicionalna arhitektura, vzdrž evanje in prenos znanja v prihodnje generacije na podrošju arhitekture, ohranjene dedišine in krajinskih elementov, ki spadajo v alpske kulturne krajine

Delovna skupina «Ptice roparice» v PN Berchtesgaden (D), oktobra 2000

Srešanje delovne skupine «Ptice roparice» Mrež e zavarovanih obmošij v Alpah leta 2000 je potekalo v Berchtesgadnu, organizirano je bilo v sodelovanju s soglasnim narodnim parkom.

Nastopi prisotnih strokovnjakov so pripomogli k ugotovitvam, kakšen je trenuten polož aj planinskega orla, brkatega sera in rumenkasto rjavega jastreba (fr. vautour fauve) v Alpah. Drugi dan je vsaka skupina treh velikih roparic delala individualno z namenom, da bi izdelala in določila smeri bodošega delovanja.

Ta delavnica je omogošila dokonšno potrditev skupne zgibanke, ki govori o ogrož enju teh treh ž ivalskih vrst in predstavlja uvedbo monitoringa

European Mountain Pool

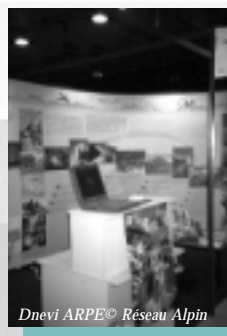
V okvirju svojega programa za leto 2001 bo Alpska mrež a nadaljevala z razvojem svojih aktivnosti v smeri gorstev v Evropi, ki niso del alpskega loka. V sodelovanju s švicarsko Akademijo naravoslovnih znanosti in s pomošjo denarnega prispevka francoskega in švicarskega Ministrstva za okolje bo povešala banko podatkov na podrošju vodenih raziskav o in v evropskih gorskih zavarovanih obmošjih. Do te banke podatkov, ki je bila osnovana leta 1999, je mogoše priti na naši spletni strani na internetu na naslovu «Pôle Montagne Europe» (www.alparc.org). Ž biž evanje z gorskimi drž avami predvsem na jugu in vzgodu Evrope se zdi izjemno pomembno v kontekstu vešanja Evrope in z vidika, da Alpe za številna gorstva predstavljajo referenco, kar se tiše zaššite in razvoja pokrajine. Konšno so Alpe edino gorstvo na planetu z mednarodno pogodbo, ki obravnava njihov trajni razvoj in zaššito njihovih pomembnih in izjemnih naravnih virov.

Italijanska federacija za parke v Alpah

Alpski parki kandidirajo za eksekucijo italijanskega zakona 394 iz leta 1991, ki ga je na tekoše spravil zakon 426 iz leta 1998. Ta za alpski gorski sistem predvideva Sporazum o Programu, ki bi uskladiš zaššito in trajen razvoj, kar se tiše aplikacije Mednarodne konvencije za zaššito Alp in njenih protokolov. Za izvedbo tega projekta je bila pred kratkim ustanovljena nova delovna skupina. Ta skupina ima za cilj tako pospeševanje potrebnih dejanj kot tudi sodelovanje z bolj aktivnimi organizacijami na tem podrošju, predvsem z Mrež o zavarovanih obmošij v Alpah in CIPRA Internationale. Skupino sestavljajo predstavniki štirih narodnih parkov (Gran Paradiso, Val Grande, Stelvio in Dolomiti Bellunesi), po en predstavnik regijskih parkov za vsako iz petih regij in po en predstavnik iz dveh samostojnih provinc. Pod ušinkovitim vodstvom Valterja Giuliana skupina trenutno prehaja od osnovnih stopenj proti bodošemu Sporazumu o Programu, ki bi moral dokonšno projektu priž gati zeleno luš.

Dnevi ARPE 2000

Pokrajinska agencija za okolje (v francoski pokrajini Provence-Alpes Côte d'Azur) je pretekelega septembra v Gapu organizirala dvanajsto srešanje na temo okolja. Na teh dnevih je imela Alpska mrež a mož nost splošni publiki in strokovnjakom pokazati dva nova modela za razstave, ki ju je ž e uporabila zahvaljujoš se idejam iz delovne skupine za komunikacijo. Srešanje Dnevi ARPE vsako leto združ i zasebne in javne organizacije, društva in inštitucije, ki delujejo za okolje,

kjer lahko širši javnosti predstavijo izvedena preteklel dejanja. Istošasno potekajo simpoziji, debate in dnevi s posebnimi temami, ki so odprti za vse. Glede na veliko število udelež encv so ti dnevi postali takorekoš neizogibna prireditve v juž nih francoskih Alpah.

Interreg III B

Organizacija programov za INTERreg III B je napredovala in zadnje obravnavanje predlogov za Bruselj, ki jih je izdelal Raziskovalni inštitut iz mesta Garmisch-Partenkirchen (AFI), je bilo potrjeno s strani odgovornih iz alpskih drž av zadnji oktober v Ž enevi. Alpska mrež a je veškrat v tekstu nastopala kot ena od potencialnih partnerjev. Alpska zavarovana obmošja, ki ž elijo predlož iti predlog za ta program, so naprošena, da se dogovorijo z Alpsko mrež o, da bi se izognili dvojnim ukrepom. Številni parki so ž e oddali predloge delovnim skupinam Mrež e. Sedaj bi bilo primerno ponovno razporediti te projekte in jih poudariti pri Evropi ob pozivu za uradno kandidacijo, ki bo verjetno v zašetku pomladi 2001 ali celo prej.

Delovna skupina «Habitat» : našti za Interreg III B

Delovna skupina habitat Alpske mrež e se je srešala v narodnem regijskem parku Chartreuse 9. in 10. novembra. Skupina s francoskimi, avstrijskimi, nemškimi in italijanskimi predstavniki je predlagala prvi seznam prednostnih habitatov, kar se tiše njihovega upravljanja v alpskih zavarovanih obmošjih. Vsi ti habitatni so del Aneksa I smernice Habitat. Skupina bo od leta 2001 delala na prvem popisu krajev NATURA 2000, ki so določena v zavarovanih obmošjih v Alpah ali kjer so upravljavci parkov in rezervatov odgovorni. In sicer z namenom poznavanja zavarovanih obmošij, ki morajo upravljati z istimi tipi habitatov. Predlogi za skupnostni program Interreg III B so bili prav tako oblikovani, prevsem na podrošjih upravljanja habitatov in usklajevanja metod. Skupina se je odlošila za zloženko za ozavešanje javnosti in njena izdelava se je ž e začela. Dejansko je pojem habitat relativno tež ko prenašati v javnost.

6. Alpska Konferenca – Luzern (CH) - 31.10.2000 - uradno priznanje Alpske mreže!

Šesta Alpska konferenca je omogočila mednarodno priznanje Mreže zavarovanih območij v Alpah kot aplikativno sredstvo Alpske konvencije (9. člen našel uporabe). Dejansko gre za edino sredstvo, ki ga je postavila država podpisnica in ga podpirajo druge države, da bi aktivno prispevale h konkretni aplikaciji konvencije na terenu.

Avstrijski minister za okolje, gospod Molterer, napoveduje organizacijo tretje mednarodne konference alpskih zavarovanih

območij v narodnem parku Kalkalpen (Zgornja Avstrija), ki bo 7. in 9. junija 2001 in vabi k udeležbi vse ministre in uradne delegacije Alpske konvencije.

Fotografija: francoska delegacija pred razstavo Alpske mreže © CIPRA International

Švicarji na obisku v narodnem parku Hohe Tauern

Švicarski narodni park, ki je najstarejši narodni park centralne Evrope, obsega samo centralno območje in spada v prvo kategorijo pri IUCN. V prihodnosti se mora to spremeniti. Okrog tega centralnega območja se mora urediti periferno območje, v katerem se bo spodbujalo trajni razvoj. Lokalno prebivalstvo povezuje z narodnim parkom zelo strogo naravno zaščito in si ne more predstavljati kako je oblikovano periferno območje. Zato je švicarski narodni park organiziral izlet v narodni park Hohe Tauern. V Mallnitzu nas je sprejel Klaus Eisank, odgovorni za ta sektor. Po ekskurziji v dolino Tauern in obisku razstave v centru BIOS, se je razvila živahna izmenjava med predstavniki kmetijstva, gozdarstva in turizma. Med pogovorom so prebivalci Mallnita opisali svoje izkušnje o življenju v narodnem parku in na katere načine jim park koristi. Obed v gorski kmetiji je omogočil švicarskim obiskovalcem pokušnjo produktov narodnega parka. Ta izmenjava izkušenj je udeležencem dala mnogo idej.

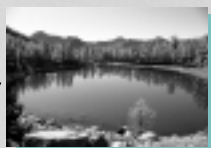
Vlaž na podrošja v pokrajini Provence-Alpes-Cotes d'Azur

Regijska mreža upravljalcev vodnih okolij je 26. oktobra v Gapu organizirala nov delovni dan na temo vlažnih podrošij, na katerem je prisostvovalo več kot trideset udeležencev, vsi člani mreže.

Dan se je odvijal v dveh delih. Zutra je bilo mogoče poudariti politiko z vlažnimi območji zahvaljujoč Nathalie Saur z Agencije za vodo. Nato je Julien Semelet, odgovoren pri SIVU Spodnje doline Ain, predstavil primer konkretne uporabe metodologije popisovanja vlažnih območij, ki jo je predlagal SDAGE v okviru SAGE spodnje doline Ain. Dopoldan sta zaključila Michel Charaud (DDAF) in Jean-Charles Villaret (Botanični konzervatorij Gap-Charance) s predstavitvijo ukrepa popisov, ki ga je podprla država v okrožju Visopkih Alp.

Popoldan smo izpeljali obisk terena ob Durance z namenom ilustracije te tematike. S pomočjo botaničnih, ribogojniških sposobnosti in poznavanja pravilnikov animatorjev je ta obisk zelo obogatil znanje.

Ob priložnosti tega dneva v krajih Micropolisa se zahvaljujemo prisrčnemu sprejemu s strani Mreže zavarovanih območij v Alpah in predvsem Guido Plassmann. Upamo, da se bodo uspešne in obogatitvene izmenjave odvijale med tema dvema mrežama.

G. Lombard, PN du Mercantour

BIOS: Živeti središče narodnega parka

Novo središče narodnega parka Hohe Tauern BIOS v Mallnitzu je v Evropi enkratno zaradi svoje zanimive ponudbe. Obiskovalci, stari od 4 do 94 let, lahko s pomočjo različnih interaktivnih postaj odkrivajo izredne podrobnosti življenja v narodnem parku. Izjemna ureditev središča privlači obiskovalce iz vse Evrope in tudi Amerike. Bios je interaktiven svet odkritij, ki skozi vse leto omogoča približno evanjsko skrivnostnim podrošjem v Alpah. Bios namreč pokaže tisto, kar je prostemu očesu nevidno. Elementi zemlje, vode, zraka in luči omogočajo odkritje več kot 350 naravnih pojavov.

Vas zanima odkrivanje narave? <http://bios.mallnitz.at>

TRETJO MEDNARODNO

KONFERENCO ALPSKIH ZAVAROVANIH ODMOČIJ

in
generalno skupščino vseh upravljalcev zavarovanih območij

organizira
Narodni park Kalkalpen
in
avstrijsko ministrstvo za okolje
v okviru
Mreže zavarovanih območij v Alpah

od 7 do 9. junija 2001
narodni park Kalkalpen - Molln / Haute Autriche

Tema :
**Odkritje narave v zavarovanih območjih –
prispevek k Alpski konvenciji**

Odhod k drugemu alpskemu parku

Philippe Traub, direktor narodnega parka Les Ecrins je januarja 2001 prevzel svojo novo službo kot direktor narodnega parka la Vanoise. Od prvega trenutka je spremljal osnove in vzpon moči Mreže zavarovanih območij v Alpah. Prepričan v nujnost ožjega in bolj učinkovitega sodelovanja med zavarovanimi območji onstran državnih mej, je podpiral in branil idejo o Alpski mreži kot odgovoru na alpski park, ki je zadolžen za koordinacijo sodelovanja med alpskimi parki in rezervati. Aktivno je prispeval k eni od prvih aplikacij Alpske konvencije in razvil zelo pomembno mednarodno dejavnost v osrčju svojega parka, predvsem v okviru partnerstva s Triglavskim narodnim parkom in narodnim parkom Hohe Tauern. Velika zahvala gre direktorju, ki je vedno na voljo in nosi globoko prepričanje, nepogrešljivo za Mrežo – o skupnem napredovanju alpskih zavarovanih območij

Ekipa Alpske mreže

Odkritje Slovenije

Prejšnji september je približno na trideset sodelavcev narodnega parka Les Ecrins naklonjeno odgovorilo povabilu partnerskega, Triglavskega narodnega parka. Različni sprehodi in izleti so omogočili, da smo se seznanili z naravno kulturno pokrajino (slapovi, planinski pašniki, zaprte doline, soteske, ...) in tudi odkrili deželo, njeno kulturo in prebivalce. Prisrčen sprejem (hvala, Marija), ki je bil namenjen francoski delegaciji priša o velikodušnem narodu. Skoraj vse osebe Triglavskega narodnega parka je bilo prisotno na večerji (hvala, Saša!) kjer so solate in druge jedi, ki so jih pripravili naši slovenski prijatelji, ošarali naše brbončice. Sproščeno vzdušje, smeh in naravna šudeca, predvsem obisk Škocjanskih jam v naravnem parku Škocjanske jame, dediščina, ki se obrača k namišljenemu svetu, so prav tako omogočile utrditev vezi med prijatelji (hvala tudi slovenskemu žganju). Leta 2001 bo srečanje sodelavcev treh parkov organizirano v narodnem parku Hohe Tauern.

Agnes Bousquet
Réseau Alpin, Parc national des Ecrins

Publikacije

DOSJEJI ALPSKE MREŽE

Mrež azavarovanih obmošij v Alpah je v okviru svoje serije «Dosjeji Alpske mreže» izdala studijo o turizmu v alpskih zavarovanih obmošjih. 35 zavarovanih obmošij je sodelovalo v tej študiji, ki vsebuje pregled infrastrukture in turističnega obiska ter njunega vpliva na gospodarstvo. Ta druga številka, ki jo je zahtevala delovna skupina «turizem» Alpske mreže, oblikuje osnovo za prihodnje delo pri določevanju skupnih kazalcev preštevanja obiskovalcev, ekoloških vplivov, tipologije obiskovalcev in upravljanja pretoka turistov v zavarovanih obmošjih Alpskega loka.

Mape Alpske mreže e št. 2/2000, str. 121, ISSN v teku

TEHNIŠNI ZVEZEK O PLANINSKEM ORLU

Narodni park Berchtesgaden je izdal tehnični zvezek za zaščito planinskega orla v Alpah. V tem znanstvenem poročilu so proušeni vplivi šloveških dejavnosti in pogoji ž mljenjskega prostora te ptice roparice kot tudi metode monitoringa in njena funkcija indikatorske vrste. Številni zemljevidi, tabele, zrašne fotografije in CD-ROM z ilustracijami, analize SIGa in opisi dopolnjujejo ta praktičen in kvaliteten vodiš

RAZISKOVANJE SUKESIJE V ŠVICARSKEM NARODNEM PARKU.

Površine trajnega opazovanja Braun-Blanquet za oblikovanje ekološke evolucije v dolgih obdobjih. Izdano v okviru raziskovalnega programa švicarskega narodnega parka.

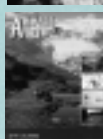
Urednika : M. Schütz, B.O. Krüsi. Zvezni raziskovalni institut WSL, Švicarska akademija naravoslovnih znanosti, Švicarski narodni park, št. 89, Zerne 2000

VITA NELLE ALPI

Knjiga, ki je hkrati ekološki in znanstveni dokument ter delo odkritja.

Tappeiner Casa Editrice

ANWALT DER ALPEN

Avstrijski alpski klub – urad za gospodarstvo – zaščita narave, praznuje 20 letnico! Ob tej priloži niti so izdali brošuro, katere tematika obsega gospodarjenje z ozemljem in zaščito narave.

ACROCEPHALUS

Znanstveni pregled, ki objavlja originalne šlanke o vsem, kar se dotika ornitologije brez geografskih omejitev. #lanki, ki zadevajo vzhodno sredozemsko regijo so še posebej podpirani.

DOPPS – BirdLife Slovenia, ISSN 0351-2851

Napovednik za leto 2001

Prireditve Alpske Mreže

Komisija mednarodnega vodenja	Akademija za zaščito narave / Laufen (D)	15. – 16. februar 2001
Delovni simpozij - skupine «Turizem in Alpske kulture»	ASTERS (F)	2. – 2. 3. 2001
Simpozij «Komunikacija»	Naravni park Dolomiti di Sesto – Amt f'r Naturpark (I)	29. – 30. marec 2001
Delovna skupina «Vodni viri»	Naravni park Škocjanske jame (SLO)	24. – 25. april 2001
Narodna nadzorna skupina	Rezervat biosfere Mont Ventoux (F)	4. maj 2001

3. mednarodna konferenca zavarovanih obmošij

Narodni park Kalkalpen (A)

7. – 9. junij 2001

Usklajevanje skupin «Alpska flora in Habitati»	Rezervat biosfere Entlebuch (CH)	28. – 29. junij 2001
Delovna skupina «Zveri»	Naravni park Adamello Brenta (I)	6. – 7. septémbor 2001
Delovni simpozij - skupine «Kopitarji in Ujede»	Narodni park Gran Paradiso (I)	17. – 20. október 2001
Usklajevanje skupin «Gozdovi in Planinski pašniki»	Narodni park Mercantour (F)	8. – 9. novémbor 2001
Dan «Alpske mreže e» + Priprava «Leto gora 2002»	Narodni park les Ecrins (F)	30. novémbor 2001

Partnerske organizacije :

CIPRA-mednarodno	Francija	25. – 27. oktober 2001
– letna skupššina	Osnovni modul Liechtenstein (FL)	23. – 24. avgust 2001
– Poletna akademija	Poglobitveni seminar (FL)	13. – 31. avgust 2001
	Projekt (FL)	10. 9. – 5. 10. 2001
Zveza v Alpah – Letna skupššina	Liechtenstein	12. – 13. október 2001
EUROPARC Konferenca in generalna skupššina	Narodni park Hohe Tauern – Tirolska (A)	3. – 7. október 2001
Konferenca	Evropska akademija Bolzano /	
«Interdisciplinarno raziskovanje gora»	Narodni park Stelvio – Stilfs (I)	26. – 28. septémbor 2001
Simpozij «Raziskovanje v zaššitenih Alpskih podrošjih»	Narodni park Hohe Tauern – Salzburg (A)	novémbor 2001
NABU – « Mednarodna konferenca o hrushkah »	Stockach (D)	28. – 30. septémbor 2001

MREŽA ZAVAROVANIH OBMOCIJ V ALPAH
Parc national des Ecrins

Tél. : + +33/ (0) 4 92 40 20 00

Faks : + +33/ (0) 4 92 40 20 01

Urednik publikacije : Philippe Traub

Koncept - oblikovanje : Boris Opolka

Sodelujošl v tej številki :

M. Bocca, R. Bonnet, A. Bousquet, V. Calzolaio, G. Caresio, H. Cortot, J. Dobravec, F. Filli, M. Jungmeier, W. d'Oleire-Oltmanns, G. Plassmann, C. Roman, E. Vettorazzo.

Micropolis - Isatis
F - 05000 GAP

e-mail : info@alparc.org

Internet : http://www.alparc.org

Koordinacija : Guido Plassmann, Giulio Caresio

Izdaja : Réseau Alpin

Prevodi :

F. Bibic, A. Bousquet, I. Chopard-Bouchie, M. Kilnar, N. Morelle, D. Moscone, J. Sabotix.

Naslovnica : Yves Baret

Izdano z podporo Ministrstva za okolje in prostor, Regije Provence-Alpes-Côte d'Azur, Regije Rhône-Alpes in Narodnega parka Les Ecrins.

Izdano v francoššini, italijansšini, nemššini in slovenššini.
Reproduciranje dovoljeno ob navedbi vira.

Nr. ISSN : 1282-2507

Hvala naš institucionalnim partnerjem :

